

ДУША ЖИВЕ, КОЛИ МОЛИТИСЬ МОЖЕ

Е. ЛЬВОВ

Н. ПЛОТНИКОВ

Andante

S. I
II

А. I
II

Ду_ ша жи_ ве, ко_ ли мо_ ли_ тись

мо_ же, то_ ді зем_ не вті_ ка_ є вда_ ле_

чинь. То_ ді їй доб_ ре чу_ ти го_ лос

Бо_ жий то_ ді ста_ є при_ ем_ но лег_ ко

ій. То_ дів дум_ ках все зро_ зу_ мі_ ле, яс_ не, а

а

все яс_ не,

То_ дів дум_ ках все яс_ не, а в сер_ ці мир,

в серці мир, лю_бов і теп_ло_ та,

в серці мир, і теп_ло_ та, то_ ді зда_еть_ ся
мир, і теп_ло_ та,
мир, лю_бов і теп_ло_ та,

все жит_тя пре_крас_ним, й го_то_вий вмер_ти за і_м'я Хрис_та. Во_

по_то_кислі_зо_ді з о_чей те_
гонь лю_бо_ві ся_є не_вга_си_мо, по_то_кислі_з з о_чей те_
то_ді з о_чей те_
по_то_ки слі_з то_ді з о_чей те_чуть_де_

чуть,
чуть, і ві_рить_ся, з ду_ше_ю в ті хви_
чуть,
чуть,

ве_де
_ли_ни ве_де роз_мо_ву сам і_сус.
ве_де роз_мо_ву сам і_сус.